

*dramangular – Lola Festival

*Nada teme el hombre
más que ser tocado por lo desconocido
(E. Canetti – Masa y poder)*

la dona verda

petita peça de ciència-ficció de Raquel Tomàs

Personatges

La dona verda: Una dona adulta

L'investigador-policia: Un home adult o noi

La presentadora de TV: Una dona adulta o noia

L'hipnotitzador: Un home adult o noi

Veü en off de presentador/a ràdio

La resta de veus o personatge puntual (algú que posa un polígraf) el faran els mateixos actors que fan els altres personatges.

.....
Fosc. Sentim una sintonia d'hora en punt i butlletí de notícies.

Veü en off de presentador/a de ràdio: Són les 6 en punt i aquestes són les notícies d'última hora. S'ha trobat una dona de XX anys, que encara no ha pogut ser identificada, perduda a la muntanya de Montserrat. Segons ens informen els Mossos d'Esquadra la dona no mostra cap tipus de ferides tot i que ha estat trobada al cim de la zona coneguda com El Faraó, accessible únicament mitjançant l'escalada. En aquests moments se li estan duent a terme proves mèdiques i psicològiques per determinar les causes d'aquest accident. En un altre ordre de coses el Govern i l'oposició s'han tornat a reunir aquest matí per tractar el nou paquet de retallades que ha d'entrar en vigor...

Es va perdent el butlletí a mida que entra una música de ciència-ficció i es va il·luminant l'escenari. Una dona adulta vestida de primera comunió, tapada amb una manta i amb la pell verda. És interrogada per un investigador.

Investigador: Què més recorda?

Dona: Res, feia calor, una llum, sí, una llum molt forta. Em vaig pensar que era Déu, pel dia que era, i la vaig mirar fixament

Investigador: Li ha dit al company que la rescatat que ha viscut "allà" tots aquests anys, on és "allà"? A la muntanya?

Dona: No, però no ho sé, no ho recordo, tinc son

Investigador: Necessito que intenti recordar alguna cosa més

Dona: Ja ho he dit abans, no ho sé, només recordo que em vaig llevar, la mare em va vestir, estava contenta, em van regalar una càmera de fotos i vam venir

cap a Montserrat, devíem ser 10 o 12 nens i nenes, ens van posar a primera fila, van fer la missa i ja està, tothom estava content.

Investigador: Senyora, recorda el seu nom?

Dona: No

Investigador: Recorda si pren alguna medicació?

Dona: No

Investigador: D'acord. Aquí a l'informe també em diu que recorda una llum

Dona: Vam sortir a jugar a fora, esperant per anar al convit, les meves tietes feien fotos, el meu pare anava a buscar el cotxe i jo i una altra vam baixar al camí fins el bosc i no ho sé, jugàvem, sí, jugàvem i jo vaig amagar-me un moment rere un arbre i vaig veure una llum, sí, una llum molt forta, com un sol gegant, i vaig pensar és Déu que em ve a parlar, pensava que potser era normal després de la missa, i vaig mirar molt fixament la llum (*pausa*) i ja està.

Investigador: I ja està? Em pren el pèl? I com ha anat a parar més de 30 anys després al Faraó, en una via d'escalada de més de 400 metres de verticalitat?

Dona: No ho sé, m'han deixat per allà i tenia ganes de caminar

Investigador: Caminar? Senyora, per favor, per arribar on l'hem trobada hauria de ser una escaladora professional

Dona: (*ploriqueja*) No ho sé

Investigador: Abans ja li han preguntat, des de quan, bé, com és que té, vaja, aquesta pigmentació?

Dona: Quina?

Investigador: Perdó?

Dona: Crec que no ho he entès

Investigador: A veure, té una alteració a la pell, és evident

Dona: Ah

Investigador: Vostè és verda

Dona: Com?

Investigador: Collons, que és de color verd

Dona: Ah, sí, és clar, ara que ho diu sí, vostè no, ja ho veig

Investigador: (*truca per telèfon*) Aquí ja estic, que la portin a l'hospital i me la tornin després del TAC i l'anàlisi psicològic. Sobretot que no li facin fotos, no volem que es monti un puto circ. Vostè (*a la dona*), aixequi's, marxem!

La dona s'aixeca, deixa la manta a la cadira on seia i veiem que té els braços també de color verd i les cames i va amb el vestit de la primera comunió, una mica envellit. Sona la música de ciència-ficció d'abans i es combina amb una sintonia de TV de programa "telebasura". La dona apareix i seua en una cadira, al davant té una presentadora de TV amb unes targetes a la mà.

Presentadora TV: Així, és cert que els seus pares la van abandonar quan tenia 8 anys?

Dona: No, jo... va passar una cosa, la llum i ja no els he vist més (*ploriqueja*)

Presentadora TV: Li agradaria tornar-los a veure?

Dona: Sí, molt

Presentadora TV: I creu que ells voldran veure-la?

Dona: (*pausa*) No ho sé, suposo, no ho sé

Presentadora TV: Tranquil·la, l'ajudarem, el nostre programa ofereix un servei social i parla de les persones per a les persones, recordin que si tenen alguna informació sobre aquesta dona poden trucar al telèfon 902 44 55 66 o enviar un sms amb el text Perduts espai i la informació per un cost de 0,15 cèntims el minut. Tornem a l'objectiu que ens ha portat aquí. Després d'aquest abandonament podríem dir que va quedar molt afectada, pràcticament traumada

Dona: No ho sé

Presentadora TV: Estimats espectadors, per donar llum sobre aquest misteriós cas ens disposem a fer servir la prova del polígraf ara i aquí, en directe (*comença una música seriosa, entra algú i li posa un artefacte al braç de la dona, el polígraf i marxa*). Està preparada?

Dona: (*dubtant*) Sí, suposo que sí

Presentadora TV: Comencem. Demano silenci absolut, és un moment molt delicat. És veritat que fa 30 anys aproximadament el seu germà cantava a l'escolania de Montserrat?

Dona: Sí

V.en off al cap d'uns segons: Això és....veritat

Presentadora TV: És veritat que el dia de la seva desaparició el seu germà havia de cantar a la seva comunió i al final es va fer enrere?

Dona: No ho recordo del tot, sí, crec que sí

V.en off al cap d'uns segons: Això és....veritat

Presentadora TV: Tenim els nostres contactes i ens arriben informacions contradictòries ara mateix a la centraleta, podria ser que vostè, enfadada amb el seu germà o amb els seus pares fugís al bosc per espantar-los i es perdés?

Dona: No

V.en off al cap d'uns segons: Això és....veritat

Presentadora TV: És veritat que el seu pare la maltractava?

Dona: No

V.en off al cap d'uns segons: Això és....veritat

Presentadora TV: Espectadors, audiència, després d'aquestes respostes entrem en un terreny que pot ferir les sensibilitats. Hem tingut accés a la seva declaració a la policia. Segons aquesta declaració: és veritat que afirma que hi ha vida més enllà de nosaltres?

Dona: Sí

V.en off al cap d'uns segons: Això és....veritat

Presentadora TV: És veritat que afirma haver tingut contactes amb aquesta "vida"

Dona: Sí

V.en off al cap d'uns segons: Això és....veritat

Presentadora TV: Contactes sexuals?

Dona: No no

V.en off al cap d'uns segons: Això és...mentida

Dona: Què? no

Presentadora TV: *(bufa, es venta amb les targetes)* Atenció perquè estem davant un moment històric de la televisió. És veritat que fa 30 anys, va ser abduïda a la muntanya de Montserrat per una nau extraterrestre?

Dona: Sí

V.en off al cap d'uns segons: Això és....mentida

Dona: Com? Però, jo he vingut per trobar la meva família, jo he dit la veritat *(se l'enduen del "plató")*

Presentadora TV: Estimats espectadors, també és feina nostra lluitar pels vostres interessos, podem afirmar que acabem de desemmascarar una impostora, un frau possiblement amb interessos econòmics. Nosaltres vetllem per la veritat, no es creguin tot el que veuen. Hem de deixar l'emissió aquí, bona nit.

Una veu: Estem fora

Presentadora TV *(truca per telèfon):* Ja està, com ha anat? Perfecte, tema tancat ja ningú li donarà crèdit. Gràcies monsenyor. De res, encantada de poder ajudar.

La dona s'aixeca. Mentre sentim de fons la sintonia de tancament del programa, sona la música de ciència-ficció d'abans i es combina amb una música com de relaxació. La dona apareix i se'u en una cadira, al davant té un hipnotitzador que mou un penjoll com un pèndol.

Hipnotitzador: ...tres, dos, u...zero...i ara t'adormiràs *(li dóna un cop amb el palmell al front i ella mig fa caure el cap, adormida)*. Estàs adormida, si em sents amb claredat mou el cap i digues sí

Dona: *(mou el cap)* Sí

Hipnotitzador: Ara relaxat, anem a viatjar en el temps, anem a pensar quan tenies 8 anys, anem a recordar quan tenies 8 anys, eres una nena feliç, tot anava bé, jugaves, reies, anem a recordar el dia de la teva primera comunió, estaves contenta?

Dona: Sí

Hipnotitzador: Què és el que et ve al cap?

Dona: la càmera de fotos

Hipnotitzador: Tenies por d'alguna cosa?

Dona: No

Hipnotitzador: Creies en Déu?

Dona: Sí

Hipnotitzador: Creies en extraterrestres?

Dona: Sí

Hipnotitzador: I com te'ls imaginaves?

Dona: Bons

Hipnotitzador: Per què bons?

Dona: Per què no?

Hipnotitzador: Ara anem a pensar encara més fort en aquell dia, eres a la muntanya, jugaves, corries i vas veure una llum, situa't en aquell moment, ara, tens 8 anys, veus una llum, què passa, concentra't, què està passant?

Dona: molt forta, una llum molt forta, la miro, la miro molt fort, crec que és Déu o un àngel, he fet bé la comunió i venen a felicitar-me, la miro més fort encara, més, més, més i de cop la llum m'envolta, estic volant, estic volant, tinc por però la llum és calenteta i hi ha uns flaixos de colors i *(comença a tenir alguna convulsió, petita)* una música, una cançó com infantil, m'adormo, una música per anar a dormir i de cop *(calla i es queda com mirant a l'infinit amb els ulls obertíssims, com posseïda uns segons i torna a tancar els ulls i deixar caure el cap)*

Hipnotitzador: Relaxa't, respira, treu aire, així, treu aire, encara estem a Montserrat?

Dona: No

Hipnotitzador: On som?

Dona: un espai molt gran, hi ha molta gent

Hipnotitzador: Una ciutat?

Dona: No, passadissos blancs, boscos, llacs, núvols grocs, aire molt pur, molt, un món

Hipnotitzador: És una nau?

Dona: potser, crec que sí, no m'ho diuen, no pregunto

Hipnotitzador: I què fas?

Dona: passejo, em porten a una sala, m'asseuen i em posen uns cables al cap

Hipnotitzador: Tens por?

Dona: No, són tous, com coixins

Hipnotitzador: I què et fan?

Dona: Res, apunten coses, riuen, volen saber

Hipnotitzador: Són verds?

Dona: sí, i blaus, i vermells i de tots colors, tenen animals, tenen de tot diferent i els posen cables al cap i apunten coses i ara tenen un aspecte i ara en tenen un altre, i somriuen

Hipnotitzador: Què volen, tenen armes?

Dona: No

Hipnotitzador: Què volen?

Dona: No ho sé, res, no ho sé, saber coses, canten, em cuiden

Hipnotitzador: Tenen por de nosaltres?

Dona: No, no tenen por, somriuen, són com coixins suaus i nets, tranquils

Hipnotitzador: Segur que no et van fer mal?

Dona: No, per què haurien de fer-ho?

Hipnotitzador: Què et diuen de nosaltres?

Dona: Imbècils, estúpids, manipuladors, egoistes, riuen

Hipnotitzador: D'acord, d'acord, ja ho veig. I per què ets amb ells?

Dona: Perquè vaig mirar la llum, perquè no tenia por, perquè sóc bona

Hipnotitzador: I què has fet amb ells aquests anys?

Dona: Anys? només he estat un dia

Hipnotitzador: Només un dia, n'estàs segura?

Dona: Sí

Hipnotitzador: I per què t'han tornat a la muntanya?

Dona: No vull, no vull, vull anar al llac, a passejar, vull estar aquí, vull cantar, vull respirar aquest aire, no vull, no vull, *(comença a cridar)* vull recollir els meus pares, el meu germà, vull que visquem tots aquí *(plora)*

Hipnotitzador: Tranquil·la, tot anirà bé, respira, abans que et despertis, on viuen? On són?

Dona: A tot arreu, per tot arreu *(i torna a tenir convulsions)*

Hipnotitzador: Tranquil·la, ara et despertaràs, tres, dos, u, zero, desperta *(i li dóna un petit cop al front amb el palmell de la mà)*

Dona: Què ha passat? *La dona s'està recuperant de la sessió d'hipnosi*

Hipnotitzador (truca per telèfon): Prepareu immediatament el laboratori, proves d'adn, escàners, electroxocs, clonació cel·lular, despigmentació, tot, hem de trobar la porta d'accés, els hem de trobar, atacar-los abans que ho facin ells, ella pot ser la porta.

Sentim la mateixa música de ciència-ficció d'abans ara es comença a barrejar amb la sintonia d'un butlletí de notícies de la ràdio, es va fent fosc lentament però hi ha la llum d'una llanterna, és de la dona amb algunes marques com d'haver-se escapat d'un centre mèdic (amb algunes venes al braç, o algun cercle d'electroxoc penjant del cap...), som a Montserrat, sons de bosc de nit amb alguna campana o cants de monjos en algun moment molt molt llunyà.

Veu en off de presentador/a de ràdio: Són les 10 en punt i aquestes són les notícies d'última hora. Atenció perquè el cas de la dona extraviada de Montserrat ha agafat un gir inesperat en les últimes hores que pot ser definitiu, "la dona verda" com és coneguda popularment, ha desaparegut novament, fa exactament dues hores i vint-i-tres minuts ha estat vista per darrera vegada a la sortida de la Clínica governamental on estava ingressada, ens comuniquen que no va armada però pot ser perillosa, no està identificada, no sabem qui és ni què vol, alertem la població, no us acosteu a ningú de color verd, no us acosteu a res desconegut. En un altre ordre de coses el G8 s'ha reunit d'urgència aquest matí per afrontar la forta recessió que sembla que pot acabar de destrossar els índexs dels valors...

Dona: *(cantussejant la cançó dels extraterrestres)* Veniu! Estic aquí! Sóc una bona nena, encara ho sóc. *(cantusseja)*. No em podeu deixar aquí, el meu germà em té por, no vol veure'm, diu que no em reconeix, que jo no sóc jo. No sabem res dels meus pares, estic sola. No he canviat tant em sembla en un

dia. Tothom em mira com si no fos com ells, com si no fos una d'ells. Em remenen per tot arreu, tenen por, de mi, de vosaltres, de tot, veniu. Estan espantats i ataquen, ataquen, mosseguen. Recordo els llacs, els boscos, els animals de tots colors, l'escalfor, aquí fa fred. Estava jugant amb les amigues, estava amb la família, els tiets, mudada i contenta a Montserrat i ara només tinc desconfiança, ningú és de fiar, ningú somriu.

Una veu llunyana: Per aquí, porta els gossos, he vist una llanterna

Dona: Si us plau, us ho demano (s'agenolla com si anés a resar ajunta les mans i cantusseja nerviosa la cançó dels extraterrestres) teniu raó amb tot el que deieu, no és lloc per una bona nena, jo sé que no m'ho he inventat, jo sé el que recordo, veniu si us plau

Una veu llunyana: Veniu, veniu, per aquí

Dona: Ràpid, no sóc com ells, ara ho sé, no sóc com ells, no vull ser-ho
(*cantussejant la cançó dels extraterrestres*)

Una veu llunyana: Aquí, aquí, ja la veig

Ella cantusseja cada cop més fort, canta nerviosa, música de ciència ficció i gossos que borden de lluny i sons del bosc. I poc a poc un fil de llum il·lumina la cara de la dona, i la llum es fa més gran i ella la mira molt intensament, molt, i crida

Dona: Gràcies, sóc aquí, sóc aquí (va cantussejant i repetint aquesta frase fins el final)

La llum creix i la envaeix i el so del bosc i els gossos queda molt llunya, i la llum creix i el so com d'una nau espacial i quan ella està a punt de ser abduïda veiem com un flash de llum i un so com d'absorció i FOSC TOTAL amb un eco de so de la música de ciència ficció.

.....